

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 listopada 2012 roku powód Zakład (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł przeciwko pozwanemu Skarbowi Państwa – Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad w W. o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, iż pozwany ma zapłacić stronie powodowej kwotę 343.740,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 210.649,98 zł od dnia 31 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 133.090,96 zł od dnia 17 lipca 2011 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, iż w dniu 08 sierpnia 2008 roku działając jako podwykonawca zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. jako generalnym wykonawcą umowę nr (...). Zgodnie z treścią przedmiotowej umowy strona powodowa zobowiązała się wykonać prace w zakresie urządzeń bezpieczeństwa ruchu (bariery ochronne stalowe) w ramach kontraktu głównego pod nazwą „Przebudowa drogi krajowej nr (...) do parametrów drogi ekspresowej na odcinku(...)od km (...)do km (...)”. Generalny wykonawca zobowiązał się zapłacić podwykonawcy wynagrodzenie w kwocie 10.350.652,90 zł netto za wykonanie powierzonych prac.

Na podstawie przejściowych świadectw płatności strona powodowa wystawiła generalnemu wykonawcy fakturę VAT nr (...) z dnia 31 grudnia 2010 roku na kwotę 212.777,76 zł i fakturę VAT nr (...) z dnia 31 maja 2011 roku na kwotę 134.435,31 zł. Podwykonawca dokonał potrącenia przysługujących mu wierzytelności z wierzytelnościami generalnego wykonawcy. I tak kwotę 212.777,76 zł potrącono z kwotą 2.127,78 zł, a kwotę 134.435,31 zł z kwotą 1.344,35 zł. Wierzytelność powodowej spółki z faktur VAT nr (...) i (...)po dokonanych potrąceniach wynosi łącznie 343.740,94 zł.

Powód wskazał, iż strona pozwana przez swojego przedstawiciela upoważnionego do podejmowania działań i decyzji związanych z realizacją kontraktu, tj. Kierownika Kontraktu w osobie G. P., potwierdziła w przejściowych świadectwach płatności zarówno zakres wykonywanych robót przez podwykonawcę, jak i ich wartość. W ocenie powoda świadczy to o wyrażeniu zgody przez pozwanego na zawarcie umowy nr (...) pomiędzy generalnym wykonawcą a podwykonawcą.

Strona powodowa wskazała, iż generalny wykonawca ogłosił upadłość likwidacyjną. Mimo iż w postępowaniu upadłościowym podwykonawca zgłosił swoje wierzytelności względem spółki D., to do chwili obecnej nie uzyskał zaspokojenia z masy upadłości (pozew, k. 3-5).

Nakazem zapłaty z dnia 27 grudnia 2012 roku wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Warszawie uwzględnił żądania powoda zgłoszone w pozwie (nakaz zapłaty z dnia 27 grudnia 2012 roku, k. 50).

Sprzeciwem z dnia 21 stycznia 2013 roku od nakazu zapłaty pozwany Skarb Państwa – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad w W., zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż zamawiający oraz wykonawca w ramach łączącego ich stosunku umownego ustalili szczegółowy tryb zgłaszania podwykonawcy oraz wyrażania zgody na wykonywanie przez niego robót budowlanych (klauzula 4.4 Szczególnych warunków kontraktu). Spoczywający na wykonawcy obowiązek zgłoszenia podwykonawcy inwestorowi został ustalony także w klauzuli 22.7 Warunków szczególnych kontraktu podzlecenia. Ustalona i zaakceptowana przez strony procedura zgłoszenia podwykonawcy nie została przez wykonawcę dotrzymana, przez co brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż pozwany wyraził określoną w art. 647¹ § 2 k.c. zgodę na udział podwykonawcy w procesie inwestycyjnym. W ocenie pozwanego powyższa okoliczność niweczy możliwość przypisania Skarbowi Państwa odpowiedzialności o której mowa w art. 647¹ § 5 k.c. Zamawiający podkreślił, iż przytoczone w treści pozwu okoliczności nie stwarzają jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, ażeby

pozwany dysponował wiedzą odnośnie szczegółowych warunków umowy łączących powoda z wykonawcą, których treść wyznaczałyby granice jego ewentualnej odpowiedzialności. Ponadto pozwany podniósł, iż to strona powodowa powinna udowodnić, iż inwestor wyraził zgodę na zawarcie umowy o roboty budowlane wykonawcy z podwykonawcą.

Pozwany podkreślił, iż nieuzasadniona pozostaje również wysokość żądanej przez powoda sumy pieniężnej. W ocenie inwestora treść przedłożonych przy pozwie faktur VAT pozostawia niewyjaśnioną okoliczność, czy ich przedmiot w rzeczywistości obejmuje roboty budowlane określone i wykonane w sposób przewidziany w umowie łączącej wykonawcę z podwykonawcą. Ponadto brak jest podstaw do żądania odsetek ustawowych za okres poprzedzający moment wezwania pozwanego do spełnienia świadczenia. Tytułem uzupełnienia pozwany wskazał, iż zarówno Inżynier Budowy, jak i Dyrektor Kontraktu, którzy zostali przez stronę powodową określani mianem osób działających z ramienia strony pozwanej pełnili swe funkcje jako reprezentanci wykonawcy, a nie zamawiającego (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 55-59).

W piśmie procesowym z dnia 06 marca 2013 roku, stanowiącym odpowiedź na sprzeciw od nakazu zapłaty powód podtrzymał wszystkie twierdzenia i wnioski zawarte w pozwie.

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, iż nie sposób nie dojść do przekonania, iż dla ustalenia odpowiedzialności solidarnej pozwanego za wynagrodzenie należne podwykonawcy nie ma żadnego znaczenia fakt, czy inwestor zapoznał się z treścią umowy podwykonawczej zawartej pomiędzy powodem a generalnym wykonawcą, a już z pewnością nie mają żadnego znaczenia ustalenia zamawiającego i wykonawcy odnośnie trybu zgłaszania podwykonawców. W ocenie podwykonawcy pozwany wyraził zgodę na zawarcie umowy podwykonawczej choćby nawet przez tolerowanie obecności pracowników i przedstawicieli powoda na budowie.

W dalszej treści uzasadnienia powód podkreślił także, iż niezrozumiałe są zarzuty pozwanego odnośnie wystawionych faktur VAT. Podwykonawca wprost wskazał w nich tytuł ich wystawienia, a ich wartość została potwierdzona w przejściowych świadectwach płatności podpisanych przez Dyrektora Kontraktu i Inżyniera Budowy.

Odnosząc się do zaległych odsetek powód podniósł, iż inwestor odpowiada za zapłatę wynagrodzenia w taki sam sposób, jak bezpośredni kontrahent podwykonawcy. Pozwany związany jest więc terminem płatności wynagrodzenia strony powodowej jako podwykonawcy i odpowiada za opóźnienie w jego zapłacie tak jak generalny wykonawca (pismo procesowe powoda, k. 81-84).

W dalszym toku postępowania strona podtrzymywała stanowiska zajęte w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad w W. zawarła w dniu 26 października 2007 roku umowę z konsorcjum firm w skład którego weszły (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. oraz Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. W wyniku rozstrzygnięcia przetargu nieograniczonego zamawiający powierzył, a wykonawca zobowiązał się do wykonania robót polegających na przebudowie drogi krajowej nr (...) do parametrów drogi ekspresowej na odcinku (...) od km (...) do km (...). Strony postanowiły, iż „Warunki kontraktu na budowę dla robót budowlanych i inżynierskich projektowanych przez zamawiającego” oraz Szczególne Warunki Kontraktu będą stanowiły część zawartej umowy. W treści klauzuli 4.4 Warunków Kontraktu, zmienionej przez Szczególne Warunki Kontraktu postanowiono, iż wykonawca zawrze wszystkie umowy z podwykonawcami zgodnie z wydanymi Warunkami Kontraktu Podzlecenia Robót Inżynierskich-Budowlanych FIDIC dostosowane do warunków kontraktu na budowę dla robót budowlanych i inżynierskich projektowanych przez zamawiającego. Ponadto postanowiono, że wykonawca nie później niż 28 dni przed planowanym skierowaniem podwykonawcy do wykonania robót przedłoży zamawiającemu za pośrednictwem Inżyniera projekt umowy z podwykonawcą. Zamawiający po otrzymaniu opinii Inżyniera podejmie decyzję w sprawie zgody na zawarcie tejże umowy. Jeżeli zamawiający w terminie 14 dni od przedłożenia mu projektu umowy z podwykonawcą nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważać się będzie, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Po uzyskaniu zgody zamawiającego na zawarcie umowy z podwykonawcą lub jeżeli zamawiający nie zgłosi sprzeciwu lub zastrzeżeń do projektu

umowy w powyższym terminie, wykonawca przed skierowaniem podwykonawcy do wykonania robót przedłożył zamawiającemu zawartą umowę. Aneksem nr (...) do umowy z dnia 26 października 2007 roku strony postanowiły, iż wykonawca zrealizuje roboty przy udziale podwykonawców w zakresie robót przygotowawczych, odwodnienia korpusu drogowego, wykończeniowe, bezpieczeństwa ruchu, elementów ulicznych, zieleni drogowej, urządzeń obcych oraz wyposażenia mostu (umowa z dnia 26 października 2007 roku, k. 60-62; aneks nr (...) do umowy z dnia 26 października 2007 roku, k. 63; Szczególne Warunki Kontraktu, k. 64-65).

W dniu 08 sierpnia 2008 roku pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. a Zakładem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. doszło do zawarcia umowy nr (...). Na podstawie wyboru najkorzystniejszej oferty generalny wykonawca powierzył a podwykonawca zobowiązał się do wykonania robót polegających na przebudowie drogi krajowej nr (...) do parametrów drogi ekspresowej na odcinku (...) od km (...) do km (...) w zakresie urządzeń bezpieczeństwa ruchu, tj. barier ochronnych stalowych. Podwykonawca zobowiązał się wykonać i zakończyć roboty budowlane a generalny wykonawca zapłacić cenę kontraktową w wysokości 12.627.796,54 zł. W ust.2 powyższej umowy postanowiono, iż częścią umowy będą m.in. Ogólne oraz Szczególne Warunki Kontraktu Podzlecenia. Generalny wykonawca zobowiązał się zgłosić oficjalnie podwykonawcę do zamawiającego, czego w ostateczności nie wykonał (umowa nr (...), k. 18-21; Warunki Szczegółowe Kontraktu Podzlecenia, k. 22-29; zeznania świadków G. P., k. 114-115, P. S., k. 115-116, A. W., k. 132 i L. K., k. 132-133).

Za część prac wykonanych w ramach umowy podwykonawczej, spółka Z. wystawiła w dniu 17 grudnia 2010 roku przejściowe świadectwo płatności na kwotę netto 174.408 zł, które zostało zaakceptowane i podpisane przez Dyrektora Kontraktu G. P., działającego w imieniu wykonawcy, w dniu 30 grudnia 2010 roku. Powyższa kwota została potrącona z kwotą netto 1.744,08 zł, przysługującą (...) Sp. z o.o., która stanowiła obciążenie wynikające z umowy kontraktowej. Kolejne świadectwo płatności za wykonane roboty budowlane zostało wystawione w dniu 18 maja 2011 roku i podpisane przez Dyrektora Kontraktu w dniu 23 maja 2011 roku na kwotę netto 109.297 zł. Powyższa kwota została potrącona z kwotą netto 1.092,97 zł, przysługującą generalnemu wykonawcy z tytułu obciążeń wykonawcy wynikających z umowy kontraktowej (przejściowe świadectwo płatności, k. 30-33; faktura VAT nr (...), k. 34; faktura VAT nr (...), k. 35; faktura VAT; faktura VAT nr (...), k. 37; faktura VAT nr (...), k. 38).

Pismem z dnia 16 marca 2012 roku podwykonawca wystosował do inwestora przesądowe ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 343.740,94 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 210.649,98 zł od dnia 31 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 133.090,96 zł od dnia 17 lipca 2011 roku do dnia zapłaty. W wezwaniu określono 15-dniowy termin zapłaty. Ponowne wezwanie skierowano do zamawiającego w piśmie z dnia 14 września 2012 roku. Wezwano Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad w W. do zapłaty powyższej kwoty wraz z należnymi ustawowymi odsetkami w terminie 5 dni od dnia doręczenia wezwania, które miało miejsce w dniu 18 września 2012 roku (przesądowe ostateczne wezwania do zapłaty, k. 40-42; potwierdzenie odbioru, k. 43).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które Sąd uznał za pełnowartościowy materiał dowodowy. Strony nie kwestionowały zawartości ani prawdziwości tych dokumentów, a Sąd nie znalazł podstaw do ich podważenia z urzędu.

Strona powodowa wskazywał, iż część prac wykonanych w ramach przedmiotowej umowy zostało zatwierdzonych przez generalnego wykonawcę oraz reprezentantów strony pozwanej. Powodowa spółka pozostaje w błędzie, że reprezentantem strony pozwanej był na budowie G. P., który był zatrudniony nie przez zamawiającego- GDDKiA, ale wykonawcę tj. spółkę (...). Świadek był zatrudniony, jako dyrektor kontraktu i na podstawie jego zeznań Sąd ustalił, że nie miał on wiedzy, czy powodowa spółka była zatwierdzona przez zamawiającego, jako podwykonawca.

Świadkowie, którzy składali zeznania w niniejszej sprawie, będący pracownikami powodowej spółki P. S.(k. 115) L. K. (k. 132) wskazywali, iż przedstawiciele inwestora bywali na terenie budowy oraz brali udział w spotkaniach, które miały na celu wyeliminowanie powstałych problemów. Jednakże wskazani świadkowie nie mieli wiedzy, aby doszło do formalnego zaakceptowania przez inwestora podwykonawcy oraz czy przedstawiane były mu jakiegokolwiek dokumenty.

Nie potrafili oni także precyzyjnie określić, kto miał brać udział w spotkaniach oraz pojawiać się na placu budowy z ramienia inwestora.

Z zeznań świadka A. W., który zatrudniony był przez generalnego wykonawcę jako administrator kontraktu i zastępca dyrektora, wynika, iż przedstawiciele zamawiającego mogli nie wiedzieć, iż na terenie budowy prace wykonywane są właśnie przez pracowników powodowej spółki. Świadek nie był w stanie powiedzieć, czy pracownicy powodowej spółki mieli oznakowane ubrania z logo firmy. Z zeznań świadka wynika, że spółka (...) przedstawiała GDDKiA raporty o zaawansowaniu prac, w tym o wykonywaniu barier energochłonnych. Świadek nie potrafił jednak wskazać, czy w tych raportach pojawiła się informacja, iż prace te wykonywane są przez powodową spółkę. (nagranie 00:09:54, k. 132).

Również z zeznań świadków K. M., pracownika GDDKiA na stanowisku kierownika projektu oraz D. N.- pracownika firmy (...) sp. z o.o., która to spółka pełniła obowiązki Inżyniera Kontraktu wynika, że w trakcie realizacji kontraktu obowiązywała ustalona w umowie procedura akceptacji podwykonawców przez zamawiającego. Na budowie były wykonane określone prace – zamontowane bariery energochłonne, ale świadkowie nie mieli wiedzy, jaki podmiot je faktycznie zamontował. Wykonawca w trakcie realizacji kontraktu przedstawiał Inżynierowi Kontraktu określone materiały do zatwierdzenia. (k. 181- 182). Powód przedstawił kserokopie: wniosku o zatwierdzenie materiału nr (...)z załączoną krajową deklaracją zgodności Nr (...), której adresatem była powodowa spółka. (k. 200, 2001). Przedłożone kserokopie dokumentów, poza mankamentem formalnym braku poświadczenia za zgodność z oryginałem, nie mogą stanowić dowodu w sprawie. Z ich treści nie wynika bowiem sporna okoliczność, że strona pozwana nie sprzeciwiała się zawarciu umowy o podwykonawstwo z powodem. Wynika z nich jedynie, że wykonawca uzyskał zatwierdzenie użytego materiału w postaci barier stalowych, których producentem była firma (...) SA.

Z zeznań świadka J. M. wynika, że powodowa spółka dokonywała montażu elementów bezpieczeństwa ruchu tj. barier energochłonnych, o czym mógł nie wiedzieć zamawiający, ale mieli wiedzieć pracownicy Inżyniera Kontraktu- tj. firmy (...). Z zeznań tych wynika ponadto, że „(...) nie brał udziału w spotkaniach z GDDKiA” (00:13:15, k. 203).

Zeznania te stoją w sprzeczności z omówionymi wcześniej zeznaniami D. N. – pracownika (...) (Inżyniera Kontraktu), który nie miał wiedzy czy bariery były wykonywane przez (...) czy też przez generalnego wykonawcę. (k. 182). Sąd oddalił dowód z przesłuchania prezesa zarządu powoda w charakterze strony – uznając, że dowód ten ma charakter posiłkowy i jest w niniejszym postępowaniu zbędny, zmierzał jedynie do przedłużenia postępowania. (postanowienie k. 204).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie zasadniczym zagadnieniem jest ocena przedstawionego stanu faktycznego, w szczególności kwestia wyrażenia zgody inwestora na udział podwykonawcy w procesie inwestycyjnym.

Stosownie do treści art. 647¹ k.c. w umowie o roboty budowlane, zawartej między investorem a wykonawcą (generalnym wykonawcą), strony ustalają zakres robót, które wykonawca będzie wykonywał osobiście lub za pomocą podwykonawców. Do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Do zawarcia przez podwykonawcę umowy z dalszym podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora i wykonawcy. Zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę.

Warunkiem sine qua non zastosowania regulacji przewidzianej w art. 647¹ § 2 k.c. jest wyrażenie zgody przez inwestora.

Nowelizacja Kodeksu cywilnego z dnia 14 lutego 2003 roku (Dz.U.2003.49.408) wprowadziła istotne novum dotyczące wyrażenie zgody przez inwestora na powierzenie pewnych robót podwykonawcom. Daje to inwestorowi rzeczywiste narzędzie oddziaływania na proces realizacji inwestycji, za pomocą którego może wpływać na wybór podwykonawcy i najkorzystniejszej oferty. Aby nie utrudniać zbytnio kontaktów gospodarczych, ustawodawca przyjął, że brak sprzeciwu inwestora w terminie 14 dni od przedstawienia mu odpowiednich dokumentów poczytuje się za wyrażenie zgody. W celu wyeliminowania sporów na tym tle, ustawodawca zastrzegł formę pisemną dla skutecznego złożenia sprzeciwu. W przypadku wyrażenia sprzeciwu umowę zawartą między wykonawcą a podwykonawcą uważa się za nieważną.

W niniejszej sprawie inwestor i generalny wykonawca w zawartym aneksie nr (...) do umowy z dnia 26 października 2007 roku postanowili, iż wykonawca zrealizuje roboty przy udziale podwykonawców m.in. w zakresie bezpieczeństwa ruchu. Powyższe postanowienie umowy stało się podstawą zawartej pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. a powodową spółką umowy nr (...).

Zawarta pomiędzy inwestorem a wykonawcą umowa została oparta o powszechnie stosowany w międzynarodowych kontraktach budowlanych wzorzec umowy o roboty budowlane przygotowany przez organizację FIDIC. Strony stosując wskazany wzorzec umowy dokonały pewnych jego modyfikacji, które noszą nazwę „Szczególne warunki kontraktu”. Subklauzula 4.4. umowy przewidująca tryb powierzenia podwykonawcy robót jest zgodna z cyt. przepisem art. 647⁽¹⁾ k.c.

W niniejszej sprawie powód nie wykazał, aby zamawiający wyraził zgodę na udział podwykonawcy przy realizacji inwestycji. Zakład (...) nie przedstawił żadnych dowodów z dokumentów, które potwierdzałyby tę okoliczność.

Również omówione wcześniej zeznania zgłoszonych świadków nie potwierdziły okoliczności podnoszonej przez powoda o istnieniu dorozumianej zgody zamawiającego na zawarcie umowy z podwykonawcą. Konsekwentnie o wykonywaniu prac przez powoda zeznawali zarówno pracownicy powoda, jak i częściowo pracownicy wykonawcy tj. (...). Okoliczności wykonywania barier energochłonnych nie zaprzeczali pracownicy pozwanego, czy też Inżyniera Kontraktu, jednak wskazywali oni, że nie wiedzieli, kto te prace faktycznie wykonywał, czy wykonawca, czy też podwykonawca. Przy czym z przeprowadzonych dowodów wynika, że pracownicy czy przedstawiciele powodowej spółki nie kontaktowali się z zamawiającym. (zeznania świadka J. M.). Dyrektor Kontraktu G. P., zeznał, że zatwierdzenie wykonanych robót w przejściowym świadectwie płatności, na które jako potwierdzenie wykonania przez zamawiającego błędnie powoływał się powód, odbywało się na potrzeby wykonawcy. Z zeznań świadka wynika, że Inżynier Kontraktu nie miał obowiązku potwierdzania przejściowych świadectw płatności dla podwykonawców, jeżeli umowa podwykonawcza nie była zatwierdzona przez zamawiającego. (zeznania świadka G. P. 00:08:17 , k. 115). Dlatego też zatwierdzone przez G. P. przejściowe świadectwa płatności – nie mogą dowodzić okoliczności, że pozwany akceptował powoda, jako podwykonawcę.

Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 06.10. 2010r. zgodnie z, z którym w świetle art. 6 w zw.z art. 647¹ § 2 zdanie pierwsze i § 5 k.c. ciężar udowodnienia tego, że inwestor wyraził zgodę na zawarcie umowy o roboty budowlane wykonawcy z podwykonawcą spoczywa na podwykonawcy, on bowiem z tego faktu wywodzi skutki prawne. Jeżeli inwestor twierdzi, że zgody takiej nie wyraził również w sposób dorozumiany oraz, że nie znał istotnych postanowień umowy wykonawcy z podwykonawcą, podwykonawca powinien udowodnić także świadomość inwestora co do tych okoliczności wyznaczających zakres jego odpowiedzialności za wynagrodzenie podwykonawcy lub to, że z postanowieniami tymi inwestor mógł się zapoznać. (por. wyrok SN II CSK 210/10).

To na stronie powodowej spoczywał ciężar udowodnienia faktu z którego wywodzi skutki prawne. Reguła ta powtórzona w art. 232 k.p.c., który stanowi, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów z których wywodzą skutki prawne oznacza to także, że sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 października 1998 roku, II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

Z oceny przeprowadzonych dowodów nie wynika, aby pozwany obowiązkowi temu sprostał, nie zostało bowiem wykazane, że pozwany wyraził w sposób dorozumiany zgodę na zawarcie umowy o roboty budowlane z podwykonawcą. Brak jest przy tym jakiegokolwiek dowodów na okoliczność świadomości pozwanego co do istotnych postanowień umowy wykonawcy z podwykonawcą, wyznaczających zakres jego odpowiedzialności za wynagrodzenie podwykonawcy lub dowodów, że z postanowieniami tymi inwestor mógł się zapoznać. Nie zostało wykazane, aby generalny wykonawca przedstawił inwestorowi umowę zawartą z podwykonawcą, bądź jej projekt, czy też dokumentację dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub w projekcie.

Z uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 29 kwietnia 2008 r. III CZP 6/08 w której przyjęto, że zgoda inwestora na umowę między podwykonawcą a wykonawcą – może być wyrażona w dowolny sposób dostatecznie ją ujawniający, także wynika, że by zatem można było przypisać inwestorowi milczącą zgodę na zawarcie umowy przez wykonawcę z podwykonawcą, konieczne jest łączne wypełnienie wszystkich przesłanek omawianego przepisu art. 647¹ § 2 k.c. tzn. przedstawienie inwestorowi przez wykonawcę umowy zawartej z podwykonawcą lub jej projektu wraz ze stosowną częścią dokumentacji, która dotyczy przedmiotu umowy. (...) Treść dostarczonej umowy (projektu) wyznacza granice solidarnej odpowiedzialności inwestora (wykonawcy), milczące wyrażenie zgody odnosi się bowiem jedynie do zobowiązań wynikających z przedłożonych dokumentów.

Aby zatem można było przypisać inwestorowi odpowiedzialność solidarną za wynagrodzenie podwykonawcy musi on znać konkretną umowę, z której wynika zakres jego odpowiedzialności. W rozpoznawanej sprawie powód tej okoliczności nie wykazał.

Z podniesionych względów brak jest podstaw, aby pozwany ponosił solidarną odpowiedzialność z wykonawcą za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę na podstawie art. 647¹ § 5 k.c.

Oddalenie powództwa skutkowało obciążeniem strony powodowej, jako strony przegrywającej, kosztami procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.

Powołując się na art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 08 lipca 2005 roku o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U.2005.169.1417) Sąd zasądził na rzecz wykonującej zastępstwo procesowe pozwanego Skarbu Państwa – Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Kwota ta została wyliczona zgodnie z § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1348). Sąd nakazał pobranie od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwoty wskazanej w pkt III wyroku wyłożonych tymczasowo ze Skarbu Państwa – tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych tj. wydatków zwrotu kosztów podróży świadka A. W. (k. 148) w wysokości 504,82 zł oraz wydatków związanych z doręczeniem wezwania dla świadka za pośrednictwem komornika sądowego w kwocie 80,80 zł (k. 189), łącznie 585,62 zł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 2 k.p.c. Mając na uwadze całokształt poczynionych powyżej rozważań Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.